

Nr 120.

Av herr **Karlsson, Gottfrid**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag om personalförstärkning vid statens sinnessjukhus.

Medicinalstyrelsen hemställde i sina petita till 1945 års riksdag om en utökning av sjukvårdspersonalen vid statens sinnessjukhus. Utökningen var närmast föranledd av den rådande överbeläggningen, det mera svårskötta patientmaterialet, som blivit en följd av det allt mer hopandet av straffri-förklarade å våra sinnessjukhus samt överförandet av de mera lättskötta sjuka vid sinnessjukhusen till landstingens hem för lättskötta sinnessjuka, varigenom de mera svårskötta förbehållits sinnessjukhusen. Medicinalstyrelsen hemställde om ett anslag av 100 000 kronor för denna utökning. Kungl. Maj:t nedskar emellertid beloppet till hälften eller 50 000 kronor för att därmed tillgodose de mest trängande behoven av personalförstärkningar. Riksdagen beslöt i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag.

I sina petita till innevarande års riksdag har styrelsen framhållit att behov av nämnda förstärkning alltjämt föreligger i synnerhet som ytterligare ett sjukhus gjort framställning om personalutökning på grund av att antalet oroliga patienter ökat, och styrelsen hemställer därför om att 50 000 kronor av innevarande års riksdag måtte anvisas för ändamålet. Departementschefen har tyvärr icke heller nu tillstyrkt medicinalstyrelsens förslag av det skäl att oklarhet skulle råda beträffande kompetenskraven för ifrågasvarande personal. Han tillstyrker anvisandet allenast av 15 000 kronor.

Vissa omständigheter ha emellertid sedan detta ställningstagande gjordes ånyo aktualiserat denna fråga. De i statsverkspropositionen föreslagna ändringarna av skötarbefattningar till hantverksföreståndare (vid S:t Lars, Vipeholms och Sätters sjukhus) medför en motsvarande minskning av antalet skötarbefattningar. I ett par fall ha dessa skötare kontinuerligt deltagit i sjukvårdsarbetet på sina avdelningar morgon och kväll, ävenså i söndagstjänstgöringen. Genom dessa befattningars omändring komma deras innehavare helt att befrias från sjukvårdstjänst. Sjukvården får därmed vidkännas en minskning i sitt redan tidigare knappt tilltagna skötarbestånd.

Ett par sinnessjukhus, Ulleråkers och S:a Birgittas, har genom vissa omläggningar kommit att behöva utökning av sköterskepersonalen. Vid båda sjukhusen ha lasarettselever fullgjort sin utbildning i sinnessjukvård. Dessa elever ha ersatt ordinarie personal i viss utsträckning. Nu komma emellertid vid Ulleråkers sjukhus dessa lasarettselever att få sin sinnessjukvårdsut-

bildning vid psykiatriska kliniken och de vid S:a Birgittas sjukhus att överflyttas till annat sjukhus. Följden blir en minskning i dessa sjukhus' personalbestånd, en minskning som medicinalstyrelsen icke har möjlighet att eliminera, då ingen övertalig personal finnes att dirigera dit. En rätt betydande överbeläggning är rådande vid dessa sjukhus. Genom beviljandet av medicinalstyrelsens begärda anslag erhålles möjlighet att avhjälpa den personalbrist, som uppstår i och med vissa tjänsters omändring och överflyttandet av lasarettselevernas utbildning till andra sjukhus. Oklarheten rörande kompetenskraven bör inte få spela någon roll i detta fall, då verklig personalbrist råder och den nyanställda personalen kommer i samma ställning som övrig vid sinnessjukhusen arbetande personal.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att det av Kungl. Maj:t äskade anslaget för tillgodoseende av behovet av personalförstärkning vid statens sinnessjukhus måtte höjas till 50 000 kronor.

Stockholm den 23 januari 1946.

Gottfrid Karlsson.
